

مؤیدار

پي اېچ ډي سكالر، پښتو څانگه ، پېښور پوهنتون-
ډاکټر اصل مرجان
اسيټنټ پروفېسر پښتو څانگه باچاخان پوهنتون
چارسده
انور زېب

پي اېچ ډي سكالر، پښتو څانگه ، پېښور پوهنتون-

د رحمت شاه ساييل د غزل لفظياتي نظام

Muhammad Roidar*

PhD scholar, Pashto Department University of Peshawar.

Dr. Asal Marjan*

Assistant Professor, Pashto Department, Bacha Khan University
Charsadda.

Anwar Zeb

PhD scholar, Pashto Department, University of Peshawar.

*Corresponding Author: roidarsahar090@gmail.com

Study of the Word System of Rahmat Shah Sail

The system of words is the mirror of imagination and creative power of a poet, which known and analyzed by a reader or a critic. Words and meaning are basically connected to each other by the power of imagination and creativity. Sometime imagination brings new words with it, sometimes it gives new meaning to old words and sometimes it creates compounds by mixing of two words. Rahmat Shah Sail is a creative poet of our era who has presented his poetic imagination in such a coherent manner that in one side that in one side shows his intellectual discourse and in the other side he establishes a specific word system. In this article we have studied the word system of Rahmat Shah Sail that how this act is shown in his poetry and how it is connected with his imagination`s system.

Key Words: *Word System - Creativity - Imagination - Compounds Poetry - Intellectual - Culture - Pashtun - Land - Discourse.*

د ادب او ژبې بو بل سره ټینګه رسته ده
یعنې بې له ژبې د ادب وجود رغېدل نا ممکن کار
دے - د ژبې په وسیله انسان د داخلي فکرونو
اخراج کوي ولي چې ژبه يو ذهني عمل دے - هم
دغه وجه ده چې د نفسياتو پوهان د يو ليکونکي
يا ويونکي د نفسياتو جاج هم د هغه د ژبې په
ذريعه اخلي بلکې باقاعده د لسانياتو يو شاخ
يې شمېري کوم له چې يې د "نفسياتي لسانيات"
نوم ورکړے دے - لسان عربي ژبې ټکے دے چې ژبې
ته وائي - د دغه ټکي نه لسانيات جوړ شوه دے
چې د ژبې د توکيود سائنسي مطالعي نوم دے -
ځکه چې ساينس يو مخصوص علم نه دے بلکې د هر
هغه علم په معنا کښې اخستل کېږي چې مطالعه يې
د مقرر شويو خاصو قاعدو لاندې ترسره کېږي -
باقاعده اصول يې مرتب شوي وي - يعنې د هغې
مطالعي بېلابېلې مرحلې يو خاص نظم او ضبط سره
تړل شوه وي او قطعي پايلې ترې اخذ کولے شي -
په دارنگه مطالعه کښې ذاتي خوښه نا خوښه نه
وي بلکې شے/حالت/کيفيت چې په واقعيت کښې
څرنگه وي ، په هم هغه رنگ په اصلي/حقيقي شکل
کښې مخې ته راوړل شي - لسانيات د ژبې غېر
جانبدارانہ ، مساويانہ او د حقيقت نه ډکه
مطالعه وي - (۱، مخ: ۶۰)

لسانيات د ژبې څلور لويې څانګې ښيي چې د
صوتيات ، نحويات ، معنيات او لفظيات په نامه
پېژندل کېږي - زمونږ د موضوع غرض د لفظياتو
سره دے او د رحمت شاه سايل په شاعري کښې لټول
دي او بيا د هغې نه يو مربوط نظام ته اشاره
کول دي -
لفظيات :

عربي کښې د لفظ لغوي معنا گوزارول)
په يکنا) ده خو په اصطلاح کښې مراد د
غبرونو/اوازونو هغه مجموعه ده کوم چې د خلي نه
يو په يو وار وويستلے شي - اردو کښې ورته بول
وايي او د بول معنا مطلق اواز ده او اصطلاحي

مراد تری هم دغه د غرونو/اوازونو
تولگه/مجموعه ده کومه چې د خلی څخه ویستلے
کیږي - (۲، مخ: ۱۱)

لفظونه/تکي هم د یو شاعر په ځانگړي اسلوب
رغولو کښې زیات کردار لوبوي - ځکه چې تر ټولو
اول اسلوب د تکيو هنرکاری ته اړتیا لري چې د
یو اسلوب د اهمیت اندازه ترې کېدے شي - اسلوب
چرته هم بې له زیاره په وجود کښې نه شي راتلے
- په دا وجه د اسلوب څښتن د داسې تکيو/لفظونو
چون کوي کوم چې هغه له دا باور ورکوي چې د
خیالاتو ابلاغ به یې په موثر انداز و شي او
خیالات به ورله نه گډوډوي -

د تکيو دغه چون هم د موضوع/سرخط د مناسبت
او د تحریر/لیک د داخلي غوښتنو په باور ترسره
کولے شي - یعنی مینه ، عشق او جنون که څه هم
په خپل مینځ کښې یو نازک فرق لري او دغه فرق
د وجدان په کچ محسو سوي، د تکيو/لفظونو په
وسیله نه شي بیانېدلے ولې دا تکي/لفظونه هم د
یوې جذبې د اظهار د پاره په بېل بېل انداز
کښې کارولے کېږي - هم دا لفظونه/تکي د یو
فنکار د شخصیت او د ذهني وابستگیو ائینه دار
وي - یو تخلیقکار چې په کومو تکيو/لفظونو کښې
خپل تخیل بیاني د هغې د مطالعې نه دا اندازه
کولے شي چې تخلیق کار د کوم او د څنگه مزاج
انسان دے - دلته د ډاکټر بفن هغه تعریف خپل
اهمیت ثابتوي چې اسلوب په خپله انسان دے -
(۳، مخ: ۲۰۵)

زمونږ د موضوع نه ښکاره ده چې مقصد مو د
رحمت شاه سایل د تکيو/لفظونو اسلوبیاتي
مطالعه اود هغه ځانگړني لټون دے، یعنی رحمت
شاه سایل کوم او څنگه خپل اسلوب وضع کړے دے
- دغه لفظیاتي مطالعه هله کېدے شي چې مونږ د
هغه د کلام جاج واخلو او اوگورو چې رحمت شاه
سایل په ابتدایي/ورومبي شاعرۍ کښې کوم
لفظونه کارولي دي، وروسته یې د مصرعو او

شعرونو په ترتیب او جوړښت کښې کوم بدلون راوستی دے او که نه، او کوم نوي نوي لفظونه یې تر څومره ه حده د خپل کلام یا شعر په مصرعو کښې کارولي دي۔ خو دا مطالعه به تر ټولو اول دغه لفظیاتي تجزیه مونږ دلته د لفظي صنعتونو د لاندې ځانگو په ترڅ کښې کوو چې د ټکیو/لفظونو لسانی محاسن/خوبی او معنوي ربط/تړون ترې په ډاگه شي۔

تجنیس :

تجنیس هم جنس کېدو یعنی یوځای کول ته وایي چې مراد یې په کلام کښې داسې دوه ټکي/لفظونه راوړل دي چې هر څو په وئیلو کښې یو شان وي خو معنی یې جدا جدا وي۔ تجنیس په کلام/شعر کښې د حسن/بیاست پېدا کولو یو اهم صنعت دے۔ (۴، مخ: ۷۸) د فصاحت او بلاغت پوهانو د جنیس گڼ قسمونه بیان شوي، خو دلته د ټولو بیانول زموږ غرض او مقصد نه دے فقط لږه پېژندگلو او د سایل په کلام نه یې یو څو نمونې راوړو:

دا تور به یې یو ځل د
مینې تور راپورې کړي
انداز ته چې د ستا د
نازولو سترگو گورم
(مخ: ۳۰، ۵)

ستا د مینې تور نه څنګ
ځان بچ کولې شم
ستا چې تور د سترگو نه
بېخي جدا کیدے نه شي

(مخ: ۶۱، ۵)

دواړو شعرونو کښې "تور" لفظ/ټکے په ورومبې معنا کښې د خپلې اصلی/حقیقي معنی یعنی د تور رنگ د پاره کارول شوی او په دویم صورت کښې د مجازي معنی د تهمت د پاره استعمال دے۔
تجنیس مضارع :

تجنیس مضارع — په کلام کښې هغه دوه

ټکي/لفظونه راوړل دي چې د توريو/حرفونو شمېر
يې برابر وي ، فقط يو تور/حرف پکښې بېل وي
(مخ: ۱۲۷)

خوند په انتظار کښې ترقيدۀ او
پرقيدۀ کښې
او ښکې د ښو په سر ايسارې
ښکلي ښکاري
(مخ: ۴۶)

چرته ملاو سندرې چرته گلاو
کښې
دا د خاموشۍ په شونډو شور د
سرو گلونو
(مخ: ۷۲)

شونډې په هر مخ يې د وريت
پريت خزان زيږه پانډه
جانان په سترگو کښې تصوير د
پسرلو راوړ
(مخ: ۸۲)

ورومبې شعرکښې د "ترقيدۀ" او "پرقيدۀ"
ټکي/لفظونه خپلو کښې د "ق" او "پ" بېلگوت
لري ، که څه هم د دواړو ټکيو توري/حرفونه په
يو شمېر دي - دغسې دويم شعر کښې د
"ملاو"، "گلاو" او په دريم شعر کښې د
"وريت"، "پريت" ټکي خپلو کښې د يو يو حرف فرق
لري - د تجنيس مضارع د دې ښکلو نمونو په ترڅ
کښې د سايل د لفظياتي نظام ښايست خپل پخپله
مخې ته راځي -
تجنيس زاید:

چې مراد ترې په کلام/شعر کښې داسې دوه يو
رنگ لفظونه کارول دي چې په حرکاتو او سکاناتو
کښې برابر وي خو د حرفونو/توريو شمېر يې يو
کښې کم او بل کښې زيات وي - (مخ: ۲۳۶)

د سترگو هر هنر په سر په
سترگو
څه په وړه خبره غل کړي سر

(۸، مخ: ۲۸)

هيري مي نه کري خدائے زده
ولي سـتـا پـاگـلي سـتـرگـي
ستا لـيـوني غـزـالي سـتـرگـي سـتـا
غـزـلـي سـتـرگـي

(۸، مخ: ۸۷)

اولني شعر کسي "هر"، "هنر" — دويم شعر کسي
"غزالي"، "غزلي" کي/لفظونه د "ن" او "ا" د
زياتي له وجي خپلو کسي جدا شوي چې معني يي
بدلي کري دي او شعرونو کسي يي معنوي بيايست هم
زيات کړي دي او دا دلالت کوي چې سايل په ټکيو
څنگه لوبي کري دي —

تجنيس خطي:

په شعر/کلام کسي داسي دوه ټکي/لفظونه
کارول چې قدرې د نقطو او اعرابو کمه زياته
پکسي راغله وي او معنوي بدلون پيدا کوي — (۹،
مخ: ۲۳۵)

ستا سترگي خوږېدي که خوږېدي
په هغه سترگو
د خپل فطرت د نمر نه چې ذره
جدا کي جدي

(۵، مخ: ۱۱۹)

دې شعر کسي د "خوږېدي" او "خوږېدي"
ترمينځه د "و" د بره زور او پيش فرق د چې
معني يي ورله خپلو کسي جدا کري دي — سترگي
خوږول يعني سترگي مړول/خړوبول يا خوند اخستل
او بل ځا کسي خوږېدل معنا زخمي کېدل دي —
د لفظياتو په ترڅ کسي د تجنيس دې څو
مثالونو نه دا په ډاگه کيږي چې د هر تخليق
کونکي تر ټولو اول مقصد/غرض هم دا وي چې داسي
شاعري تخليق کري چې تاثير ولري او بيايست پکسي
پيدا کري — هم دغه تاثير/تاثير او حسن بي د
موثره لفظونو/ټکيو د استعمال نه نه پيدا
کيږي — خو دغه د لفظونو تاثير/تاثير په معنا
د هغه لفظونو نه د کوم چې علمي يا مبهمي

معني لري - ساده او كليوال ٽڪي هم خپل خان
كشي بلها معني او تاثر/تائير پيدا كولے شي خو
د فنكار په تخليقي قوت پوري ارونده وي - د
رحمت شاه سايل ٽول لفظونه ساده او كلي وال دي
خود خپل تخليقي توان په زور يي داسي كارولي
دي چي خانگرے اسلوب تري په گوته كپري :

"لفظونه د خيال جامه ده او
سائل هغه ٽي لري دي چي هم ددي
وخت د فيشن نه خبر دے او هم د
دي جامي د مزاج سره پوره پوره
اشنايي لري - هغه هر لفظ
داسي په صحي خاے ږدي چي سرے
ورته حيران پاتي كپري او هم دا
وجه ده چي د رحمان بابا د وينا
برعكس د هغه هر شعر انتخاب دے
"- (مخ: ۱۰، ۱۶)

دا د لفظونو/ٽكيو استعمال سايل د خپلي
تجربي او مشاهدي په اساس كړے دے - د هغه د
شاعري په ورومبني دوركشي مونږ ته هغه لفظونه
په كثرت سره په نظر راخي چي د مودو راسي په
روايتي توگه يي استعمال كيږي ، خو د استعمال
خانگري انداز دغو زرو ٽكيو ته جدت وركړے او
په معنو كشي يي نوے والے راوړي ، ولي بيا هم
دغو لفظونه خپل زور تاثر او تاثر له لاسه نه
دے وركړے - لكه گل ، بلبل ، سپورمي ، طوفان ،
سپرلے او داسي نور بلا ډبر زاړه ٽكي د سايل د
ابتدائي دور شاعري كشي موجود دي :

ز ما د زره د زخم زخم گلاب
غور نيولے
ستا د خواني د گل سندرې ته
خلميه

(مخ: ۴۳، ۷)

گل يي خنداڊي د فطرت په
غير کشي نه خائيري
د خپلي ميني د بلبل تراني
نه پيژني

(۱۱، مخ: ۱۲۶)

جنج د خوستورو د سپورمي
دډولي خيال له راکي
که مي دشپي گربوان
تارتارنه که سنگسار مي کي

(۱۲، مخ: ۱۶۰)

ستا د ياد ل بشکرو هم په
نيمه لار کشي پرېشودم
مخي ته راتلونکي و طوفان
يواخي پاتي شوم

(۱۲، مخ: ۱۶)

ما خو د سپرلي دعا وه ستا
د پاره غوښتي
ياد دي رانه وانه خستو
گل په تنهائي کشي

(۱۳، مخ: ۱۴)

دا هغه ټکي دي چې د هر دور تخليق کارانو
(منډوول) نژدې نژدې په يوه معنا کشي استعمال
کړي دي او د خپل مقصد پاره يې کارولي دي -
خو څه لفظونه داسې هم دي چې سايل يې په زيات
شمير سره انتخاب د خپلو تخليقاتو د ښکلا
گرځولو د پاره کړي او خپل کلام کشي يې خلاص مت
خا کړي لکه رېډي او غانتول يې لاندې شعر کشي
څه دا رنگه استعمال کړي دي:

ټولي دنيا زما د گوتو نه
تروړلې نه دے

زما ربدے، زما غانتول، زما
ريحان ووطن
(۱۴، مخ: ۱۹)

خيدني لفظونه بيا داسي هم دي چي هغه تش
سايں کارولي دي يا چرتہ د شمير يو خو شاعرانو
يي استعمال کرے دے لکھ "موندے" تکه که
ووایم چي د سايں نه پرته بل چا نه دے استعمال
کرے نو مبالغه به نه وي :

خه عجيبه دي په موندی پناه
کي اوکتل
چا تصوير کري دي په دي مور
د هوسسي سترگي

(۱۵، مخ: ۱۴۲)

يا بل يو تکه "پرکتے" يي داسي راوړے دے :

مونږ دواړه د تقدير د
غلامانو پرکتی يـو
مونږ دواړه زرگران يو او د
سرو په نرخ خبر يو

(۱۵، مخ: ۱۴۳)

د دي سره سره "سورارا" او ناجاني" که نورو
خينو شاعرانو کارولي دي خو د سايں رنگه يي خه
ووایو که کارولي وي:

مونږ خدائے خير په
خنکه سورارا باندي
دېره يـو
گهري نيمې له هم دلته
سپرله نه پاتي کيږي

(۱۵، مخ: ۴۷)

خال يي د وينو په مخ
ردم راپكښي وينه نشته
كوم د ژوند ناجاني
تاوے ته سنگار ولاړ يم

(۱۶، مخ: ۶۲)

يعني د رحمت شاه سايل په كلام كښي لفظياتي
نظام نه مونږ ته د هغه د خوشې لفظونه په
گوته كېږي او مونږ ته راشئي چې د كومو ټكيو
انتخاب يي د خپلې تخليقي لهجې سازولو د پاره
كړي دے - هم په دغه ترڅ كښي د هغه په غزلونو
كښي يوڅو هغه لفظونه هم د نموني په طور دلته
رانقل كېدے شي ، كوم چې د پښتو د شاعري عمومي
ټكي دي چې د خپلې پښتونخوا د ځايونو ،
شخصياتو او كلتور سره اړونده دي لکه ادم خان
درخاني ، يوسف خان شېربانو ، ملاله ، مېوند ،
ملاکنډ ، سوات ، پېښور ، پير روښان ، خوشحال
خان ، باچا خان ، چينار او چينه ، كچكول ،
شپون او شپېلي ، كنداو ، كنډر او داسې نور ،
د كومو په وسيله چې شاعري د خپلې خاورې سره
تړي او گنډي - دغه رنگه ټكيو د پاره يي د
شعرونو راوړلو نه ډډه ځكه كوم چې دا بيخي د
هغوي په لفظياتي نظام كښي په لوع شمېر سره
موندل كېږي - دې سره نور هم داسې لفظونه/ټكي
دي چې د سايل په شاعري كښي په كثره سره موندل
كېږي لکه نرگس ، مازيگر ، جوارگر، غر، للمه ،
ساقی ، جرس ، زلفي، گلشن ، حسن ، جبين ،
زنځيز، ساپيري ، موسيقي ، ځيگر ، كوڅه ، قاتل
، هجران ، وطن ، محبوب ، رباب ، جانان ، وصال
، بهار ، تندر ، طوفان او نور ————— دا ټول
ټكي د هر شاعر سره شته دي خو فرق دا دے چې
اول خو د سايل سره دا ټكي زيات شتون لري ،
دويم د دې ټكيو د كارونې انداز د سايل د نورو
نه بيخي جدا دے ، يعني دغو روايتي ټكيو ته

۲۰۱۹ء

- (5) سائل، رحمت شاہ، د لمبو پوہ سیوری، پښتو ادبي جرگه، ملاکنډ، د انش خپرندويه ټولنه، ستمبر ۲۰۱۴ء،
- (6) خټک، فضل مير، پروفيسر، فضليات، اعراف پرينټرز محله جنگي پيښور، دويم اشاعت، ۲۰۲۰ء،
- (7) سائل، رحمت شاه، ستا خبرې د سندرو سرنامې دي، پښتو ادبي جرگه ملاکنډ، منگل کتاب کور محله جنگي پيښور، دويم ايډيشن، ستمبر ۲۰۱۸ء
- (8) سائل، رحمت شاه، حالات چې اور وروي، پښتو ادبي جرگه ملاکنډ، څلورم ايډيشن، ۲۰۱۲ء
- (9) سليم شهنواز، فرهنگ ادبيات، (لساني وادبي اصطلاحات کا توضیحی و تنقیدی مطالعہ)، قومی کونسل برائے فروغ اردو زبان، نئی دہلی، پھلي اشاعت، ۲۰۱۸ء،
- (10) نوید جمال، (مرتب) رحمت شاه سائل، فکر و فن او شخصیت (د همعصر و ليکونکو په نظر کښي)، ناچاپ -
- (11) سائل، رحمت شاه، تا به په خپل تصوير کښي څوک ځايوي، منگل کتاب کور محله جنگي پيښور، څلورم ايډيشن، ستمبر ۲۰۱۸ء -
- (12) سائل، رحمت شاه، زه د خزان د پاني پاني سره اورپژېدم، منگل کتاب کور محله جنگي پيښور، دويم ايډيشن، ستمبر ۲۰۱۸ء -
- (13) سائل، رحمت شاه، غرمې لمبې لمبې، دانش خپرندويه ټولنه، پښتو ادبي جرگه، ورومبې ايډيشن، مي ۲۰۱۱ء
- (14) سائل، رحمت شاه، نرگس بيمار بيمار، دانش خپرندويه ټولنه، پښتو ادبي جرگه

- ملاکنڈ، ورومبے ایڈیشن، اگست ۲۰۱۴ء
15) سائل، رحمت شاہ، درد چہی د خریکو
خانگی اوسپرلی، پشتو ادبی جرگہ ملاکنڈ،
۲۰۰۵ء
16) سائل، رحمت شاہ، د ویر پہ چم کنبی
وار د نغمو دے، دانش خپرندویہ تولنہ
پنپور، ۲۰۰۶ء